

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre . . 40 L — b.
Egy évre . . 80 L — b.
Egy hóra . . 7 L — b.
Nyílttér sora 6 L — b.
Föld. petitsora 3 L — b.

SZÉKELY UJSÁG

Kézdivásárhely és Vidéke Gazdasági Egyesületének hivatalos lapja.

Megjelenik
hetenként kétszer:
csütörtökön és
va-árpán reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Soseana Gen. Averescu-ut 4.

Felelős szerkesztő: Dr. I. Diószegi Ödön.

Kiadja a Societate Anonima Tipografia Targul-Sacuilor.
Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság.

Segéd-szerkesztő: Kovács J. István.

Egyforma magyarok.

(E.) Odakünn, a Népszövetség egyik bizottsága most tárgyalta csonka Magyarországnak a Népszövetségbe való felvételének kérdését.

Életbevágóan fontos ez az ügy nemcsak a megmaradt kis országra, de az elszakított területek magyarságára nézve is, mert belekerülve abba a szervbe, a mely nemzetek és népek sorsát van hivatalba intézni, szót emelhet kisebbségi sorsban lévő testvérei érdekében, ha valamelyik utódállam nem úgy kezelné őket, amint azt az igazság és emberi jogok szempontjából várható, vagy, amint a békeszerződés kötelezi.

A tárgyalások belső menetéről, vagy külső képeről is hozzánk elérkező hírekből megállapíthatjuk, hogy Magyarország felvétele mellett meglehetősen nagy rokonszenv nyilvánult meg, ennek elérése céljából azonban a magyarság ottani képviselőinek erős küzdelmet kellett vívnia.

Mert, ha vannak Magyarországnak jó barátai, mint, ahogy vannak, úgy vannak ellenségei is. És — ez a nehezebb, ez a sajnosabb — a küzdelem nagyobb részét nem becsületes eszközökkel harcoló nyílt ellenfelekkel kell megvívni, hanem orosz maró kutyák módjára, alattomban aknamunkát folytató alakokkal, akiknek egy része azt mondja magáról, hogy — magyar.

A tárgyalásokon báró Bánffy külügyminiszter valóságos védőbeszédet kellett tartson, hogy Magyarországot megvédje azok ellen a rágalmozó vádak ellen, amelybe a népszövetségi delegáció egyes jóhiszemű tagjait beugratták.

A vádak nem újak s ha egy pár pillantást vetünk rá, nyomban felismerjük, hogy ugyanazonosok az interparlamentális konferencián már elmondott vádakkal s ugyanazonosok a Bécsi Magyar Ujság és a Jövő hasábjain állandóan feszegetett, felfújt, régi és nagyrészen valótlan dolgokkal.

Igy aztán megállapíthatjuk azt is, hogy kik az értelmi szerzői. Magyarok, akik abból élnek, hogy Magyarországot gyalázzák s miután egyszer már tönkretették, a megrontásán dolgoznak másodsor is.

A bűneik közül nem a magyar forradalom alatti szereplésük a súlyosabb.

Arra lehet mentséget találni. Egy elvezített háború kétségbeejtő, irtózatos zűrzavarában senki nem tudta eltalálni a cselekvés helyes és határozott útját.

Egyet azonban már mi kell megállapítsunk.

Áruló mindaz — tartozzék bármely nemzetéhez a világnak, — aki saját hazájának, fájának a megerősödését, boldogulását akarja megakadályozni.

Hát nem azt teszik-e azok a magyarok, akik a külföld előtt valótlán vádakkal, rágalmozókkal támadják meg a hazájukat

az interparlamentális konferencia és a Népszövetség előtt?

Szeretik elvként hangoztatni, hogy magyar és magyar között nincs különbség, hogy valamennyien egyet akarnak és hogy még az apagyilkosoknak is meg kell bocsátani, mert magyar.

Hát mi ezt az elvet nem vállaljuk. Mi, akik a világ minden népével és nemzetével meg tudunk élni és barátkozni, ezt a közösséget elutasítjuk.

Mi maradunk új helyzetünkben is magyarok, akik teljesítjük állampolgári kötelességeinket becsületesen, de fajunkat el nem áruljuk, meg nem tagadjuk.

A külpolitikai horizont.

A keleti kérdés. — A francia csapatok parancsot kaptak a visszavonulásra. — Kemal pasa Konstantinápoly ellen vonul. — Görögország jugoszláv segítséget kért a bulgárok ellen. — A görög szigetek kikiáltották a köztársaságot. — Párisban román-szerb mozgósításról tudnak. — Az orosz, mint közvetítő. — Magyarországot felvették a Népszövetségbe. — A magyar-szerb határ.

Az angol sajtó nem hiába idézi az általános keleti háború rémét és nem hiába figyelmezteti óvatosságra az angol politikát, mert kétségtelen, hogy Kemal pasa győzelmes előrenyomulása teljesen felborította a keleti helyzetet és a „beteg ember” új erővel akarja visszahódítani régi országát.

Az égő Szmirnából fejvesztetten menekülnek az idegenek és a francia hadihajókra eddig háromezer ember menekült. A hadsereg pedig tovább vonul Izmid felé, a tengerszorosok ellen azonban még támadás nem történt. Ha a szövetségesek ellenállást tanúsítanak, akkor az új, nagy háború elkerülhetetlennek látszik. A törökök pártján levő franciák már utasítást is adtak, hogy a Szkuftariban, Csanakban, vagy a Dardanellák bármely pontján levő francia csapatok vonuljanak vissza.

Egy angol lap munkatársa Kemal Musztafa pasával Szmirnában beszélgetést folytatott, aki a következőket jelentette ki:

— Visszakövetelem Kisáziát, Thráciát egész a Maricáig és Konstantinápolyt. A Dardanellákon szabad utat tudunk biztosítani, kijelentjük azonban, hogy nincs szándékunk azt megerősíteni. A törököknek vissza kell kapniok Konstantinápolyt, a fővárost. Amennyiben a szövetségesek ezt elleneznék, úgy kénytelenek volnánk Konstantinápoly ellen vonulni. A törököknek mindig Konstantinápolyban kell tudniok a kalifájukat.

Belgrádból jelentik:

A görög kormány felhívta a jugoszláv kormány figyelmét a bolgár csapatok mozgólására s a bulgár bandák Thráciába való betörésének veszélyére.

A jugoszláv s a román kormányok között tanácskozás volt, amelyen a bulgárok Degeagacs felé való előnyomulása folytán előállott helyzetet beszélték meg.

A berlini 8 Uhr Blatt párisi jelentése szerint oda nyugtalanító hírek érkeztek egy állítólagos román-jugoszláv mozgósításról. Arra utalnak, hogy a román, szerb és görög uralgó családok között most már rokoni kötelékek vannak és ezért nem fogják elhagyni Görögországot, ha a törökök komoly támadást kezdenének Thrácia ellen.

Párisi jelentések szerint Chios és Mytelene szigeteken lázadás tört ki, melynek éle a király ellen irányul.

Mytelene kikiáltotta a köztársaságot és megfosztotta trónjától Konstantin királyt.

Az új görög kormány különben parancsot adott a csapatoknak, hogy vonuljanak vissza a Csataldzsa-vonatról és szereljenek le.

A Reuter szerint Londonba Moszkvából jegyzék jött, melyben a szovjet külügyi népbiztosok kijelentik, hogy fenntartják a cselekvési szabadságot a közel kelet minden megoldására nézve. A népbiztos ajánlkozik közvetítő szerepre Törökország és ellenségei között.

Budapesti kormánykörökben számolnak azzal, hogy a Thráciára vonatkozó török tervek megvalósítása esetén a legrövidebb idő alatt új Balkán koalíció alakulna Kemal basa szándékainak meggyújtására.

Bulgária ez esetben Kemal mellé áll és már előkészületeket tesz Kemal basának Csataldzsa-vonalon túl terjedő esetleges katonai intézkedéseire.

Genfi jelentések szerint, a népszövetségi gyűlés hetedik bizottsága Magyarországnak a Népszövetségbe való felvételét közfelkiáltással, egyhangulag elhatározta.

Bánffy és Niznics külügyminiszterek között a magyar-jugoszláv határ végleges rendezésére

folytatott barátságos megbeszélések alapvonalában egy konkrét terv kidolgozására vezettek, melyet azonban Pásics miniszterelnök visszatartott. Emiatt a Népszövetségnek magának kell határoznia, vállalja-e a közvetítést a javaslatra vonatkozólag, melyet a magyar-szerb határmegállapító-bizottság hozzá felterjesztett.

Csalódások a földreform körül.

Minél tovább haladunk a reform útján, mind több-több hozzá fűzött remény száll füstbe, válik illuzióvá.

A közvetlenül nem érdekelt, akiktől nem vesznek el semmit s akik nem is kapnak, azok sokáig azt hitték, hogy a reform egy hatalmas lépés előre, a szociális jogfejlődés útján, mert megoldja az aránytalan nagy magánbirtokokkal szemben a sok nincstelennek századokon át folyton vitatott jogát a földhöz.

Ha azonban a törvény szellemét behatóban vizsgáljuk, mutatkozik, hogy a lépés, amit teszünk, igenis századokra kiható szociális lépés — de nem előre, hanem visszafelé, Mária Terézia korába, vagy még annál is hátrább II. Lajosig. — Ez időből ismert ugyanis ama birtoklási rend, hogy a népnek csak turni volt joga a földet — akár az orrával is, de amit verejtékével ebből kihozott, megtermelt, ahhoz már nem volt semmi köze, — semmi rendelkezési joga. Éppen úgy, mint a szovjet államokban, hol szintén megkapta a nép — még pedig ingyen a földbirtokot, de a cséplésnél a zsákot a hatóság tartja s a boldog (?) új tulajdonosnak fűgét mutat, azaz neki tetsző mennyiségű és kétes értékű jancsi-bankóval fizet.

Kevesen méltatták kellő figyelemre a törvény következő, cikkünkben szószerint közölt 130. és 131. §§-ait, melyek egyáltalában nem jelentenek sem többet, sem kevesebbet, mint annyit, hogy a földművesek joga kizárólag a föld művelésére, a munkára terjed, de ami a termelés rendjét s a termés eredményét illeti, itt semmi joguk nincsen.

Mit is kaptak hát akkor egyebet a földigénylők ama bizonyos lyukas mogyorónál, hisz dolgozni joguk eddig is volt s nekik a föld nem arra kell ma sem, hogy rajta sokat termeljenek másoknak, hogy a federálák és bankok részvényeseiknek minél több nyereséget osztassanak; hanem mert éppen a szolgálai sorból kiemelkedni: otthont, várat, az Istentől kívül senki által nem korlátozható magántulajdont akartak és reméltek.

Nyilvánvaló, hogy a legkevesebb jogi szakértő a földigénylők között akad s így ők veszik utoljára észre, hogy a törvény hátulján szerényen meghúzódó fenti két szakasz tulajdonképpen a jobbágyság tökéletes visszaállítása.

A hatóság fogja megállapítani a gazdálkodás rendjét, vagyis ő fogja megszabni, hogy az újdonsült birtokosok mit termeljenek, pld. a föld hány százalékát kötelesek bevetni búzával, zabbal, tengerivel, cukorrépával vagy csicsókával. Hasonlóan meg fogja szabni milyen és mennyi lovat, marhát, sertést, juhot, kecskét köteles az új birtokos tartani. — Eddig azonban még megjárna a dolog, de ugyancsak ama hatóság fogja megállapítani azt is, hogy termelvényeiket a cséplés után vagy állataikat, ha azok eladókká válnak, hova tartoznak beszéllíteni és ott milyen árakat fognak érte kapni! Ha a termés betakarítva, ha az állat felnőtt vagy meghízott, szóval a piacra készen van nem ám, hogy majd kézalatt jó áron eladom, vagy a Mózsinnak az adósságába törlesztek vele, hanem — jön a kisbíró a legújabb parancsal — tessék csak a termést ide vagy oda (a majd felállítandó federálóknak) beszéllíteni s ott majd megmondják az árát is. Ugyanaz, aki

elrendelte, hogy mennyit köteles vetni és mennyit beszéllíteni, az majd megállapítja a gazda helyett a termény és állatárakat is, hogy ne kelljen ezen sem a gazdának törni a fejét.

A falusi nép könnyen azt gondolná, hogy a hatóság úgy is képtelen lesz s nem tehet velem semmit, ha a magam kis birtokában tetszésem szerint gazdálkodom s a saját földemen saját munkámmal előállított termelvények és állatokkal tetszésem szerint rendelkezem.

A dolog azonban úgy áll, hogy a következő szakasz kimondja, hogy ha pedig valaki a hatósági közeg rendelkezéseit be nem tartja, a birtokból ki lesz dobva, — a hatóság azt nyomban másnak adja, jövőre az én kiigényelt saját tulajdon földemen már más arat!

Tul a jobbágyságon nagyon messze, csaknem a rabszolgakorig kell visszamennünk, hogy hasonló birtoklási rendszert találjunk a történelemben. — Ide vet vissza bennünket ezen törvény, mely az elemi magánjog elkobzása körül a legmerészebb fantáziát is felülmúlja; de bár szörnyen csalódott a birtokos osztály, midőn a XX. század kulturájában bizva hitt a méltányos ár megállapításban, de ennél jóval nagyobb lesz a csalódás a földigénylők táborában. Ha eddig felébe vagy úgy ahogy termelt és keresett valami keveset is, azonban avval ő rendelkezett, — annyit evett meg belőle, a mennyit akart s annyit és annak adta feleslegét, amint neki tetszett; de most emberi jogainak ezen utolsójától is megfosztván, a legnagyobb csalódás az agrárreformban őt éri, legfeljebb, ha azok csalódhatnak még nagyobb, akik az uralkodó korszak ellenére mindkét félnek — birtokosnak és igénylőnek egyformán — így megszökték a szörnyű hálójukat, — kelepécét, farkasvermet állítottak fel a „szabadság” és „függetlenség” eszméjének s így megállítani akarják a haladást, az idő kerekét; amire pedig Victor Hugó szerint Isten azzal felel, hogy megrengeti alattuk a földet.

Néra rovata.

Lehetetlenségek és mások.

Kedves Néném!

Nó, nem megmondtam? Itt van la. Nem is tudom, hol kezdjem, de ők se tudják hoi kezdjék. Arról van szó, hogy beszéltem a harangozó komájával, aki igen benső barátságban van Laji bával, aki viszonylagos jó batuságot tart a városháza közelében, tehát közvetlen forrásból és jól értesült helyről jön a szó, hogy *flaszterozni fognak*. Ez már hót bizonyos.

Egy pöndörítnyi minutumba olyan flaszterozás lesz, hogy örömrünkbe csak nem tótágost fogunk járni s mire kedves Néném meglátogat, rá se fog üsmérni a régi városra.

Minden olyan egyenes lesz, mint a karika-csapás vagy mint a jég, mert látja kedves Néném, itt van ész és közöserővel rájöttek, hogy kő van — hacsak összeszedik azt a sok mennykővet is, amint naponként odahullatnak az inasok fejéhez, mán ez is igen sok, — porond és van, még meg van a régi, szóval minden hozzávaló meg van s kész, még az áldomásért se fájjon a senki feje, flekkenek való csak mindig akad s a bor is hozzá csak kijár.

Hujj, ujuj, csihaja milyen pompás lesz a flaszter, nem lesz tócsa, pocsolya, sáros göboly, keréknyom, libatenger, békátó, gidres kutyaszorító . . .!

Nem is tudjuk, hová legyünk el jókedvünkben, az irigység egyenesen kipukkasztja majd a szentgyörgyieket . . .

Denős a számvevő egy egész hétig számította, hogy 2×2 mennyi, mert hát ott fordult volna meg, hogy több-e, mint ahogy kevesebből kitelne.

Meg lesz nó! Meg lesz.

Előbb azonban — szent igaza van Nemzetes Jancsó bátyámnak — meg kell várni hogy a vízvezetési és csatornázási munkákat bevégezzék, mert hogy, nehogy azután csináltassák, mikor a flaszter kész s így — költség ide, költség oda — kétszeres munka végeztessék.

Ezt pedig beláthatja kedves Néném, olyan kicsi akadály, hogy nem nehéz kivárni.

Az ember honnan tudhatja, hátha már óvodába jár a város azon nevezetes szülöttje, aki majdan, mint megkoszorozott mérnök, nyugdíjat élvezendő napjaiban grátis mint persona grátá elkészítendi a szükséges terveket — és akkoron Molnár Józsiás mintájára egyike az önzetlen polgároknak hagyományozand egy sumát azon és minden fórumokon által már jóváhagyott tervek sürgős keresztülvitele szempontjából.

És higgye el kedves néném, a mikor már csak ez az egy akadály van, nincs semmi okunk hogy az áldomást a fényes aszfaltra meg ne igyuk és viszont, Denős barátom szerint is nem telik sokba, mert hát ő csak kitudja számolni.

És én áhitattal emelem poharam az aszfalt alatt elvonulni elképzelt vízvezetékre is és örvendek, hogy a tisztelt asztaltársasággal kocinthatok.

És ez meg lesz kedves néném, mert nincs asszony a dologba keverve, mert ha tudnám, hogy itt akár csak egy pötyömnyi asszony is van a flaszter és vízvezeték körül, hát elhinném, hogy nem lesz a dologból semmi. Néném se szóljon senkinek, nehogy gyémántkövet fujjanak belőle s fuccs legyen a vége.

A végéről jut eszembe, hogy Árpád vadászati szabadságon van, hogy mijjen szerencsével azt a végén tudjuk meg. A vadászati szezon őriási diszpóval kezdődött, közbe egyéb hijján nyulnyomok is voltak, bakkot is lőttek, — tessék csak illetékes helyeken utána járni.

A zabolai bucsunak is szerencsés vége volt, csak huszan sebesültek meg, több is lehetett volna, de hát mérsékeltek magukat a bucsut mondók.

Az időjárás Tivadar felé derült . . .

A vendégmarasztóban borult . . .

A Józsiás kertben ráborult . . .

Hajnal felé beborult az ég s a vendégek is beborultak.

Mindig mondtam, hogy: hej de jó szalma-özvegynék lenni!

Imádott Zsuzsikámat ölelem.

Tisztelöttel: Néra.

U. i. Amit kedves néném a lakáshivatalról kérdez, én is utána kérdezek s legközelebb megírom az eredményt.

Magyar aranykönyv.

— E rovatban azok neveit fogjuk beiktatni megörökítésül, kik megértve az idők szavát és nemes áldozatkészégükkel hozzájárulnak a felekezeti magyar iskolák fenntartásához. Egyben felkérjük a falvak ref. és kath. iskoláinak vezetőit, hogy minden egyes adományról, legyen ez az adakozás természetbeni vagy pénzösszeg, sziveskedjenek szerkesztőségünket értesíteni, hogy e rovatban ott álljon az adakozók nevei, mint a magyar fajszeretet nementója, a magyar áldozatkészég örök dokumentuma. —

Legújabb a felekezeti iskolák fenntartásához adományaikkal hozzájárultak:

Kézdivásárhelyen a ref. elemi iskola részére Szép Odön kereskedő 100 leu értékű felszerelést adott.

Alsócsernátonban Bujdosy Ferenc földbirtokos évi 400 leu önadóra kötelezte magát az alsócsernátoni róm. kath. elemi iskola javára. Magyaros szivre valló nemességünk körében.

Felsőcsernátonban Végh Ferenc 1000 leut adott a ref. iskola részére. Egyszerű ember, akinek nincs gyermeke, de azért tudja a kötelességét. Magyar ember, ki megértette az idők szavát. Legyen a neve áldott neki is, mint azoknak is, akik nem a mellüket verik, hanem tesznek, cselekszenek magyarságunk fennmaradásáért.

Egy adományozással kapcsolatban kapjuk egyik lelkészünkől a következő meleg sorokat:

»Legyen az Ön »Magyar aranykönyv« rovatán csodás áldás, hogy ne fogyjon ki soha. A jövő magyarság végvárát így fogjuk felépíteni.«

Bár ez a kívánság valóra válna, aranykönyvünk minden egyes száma a magyar áldozatkészség újabb és újabb példáit örökítené meg az eljövendő okulására.

TANÜGY.

Beírások az iparos tanonciskolába.

A kézdívasárhelyi városi iparos tanonciskolába a beírások szept. 21., 22. és 23. napjain d. u. 5—7 óráig lesznek.

Tandij — a kormány rendelete alapján — itt is, mint az összes inasiskolákban, 50 leu, amely előre fizetendő a beíráskor.

Azok a *hadiárva*k, akik ezt hatósági bizonyítvánnyal igazolják, a tandijfizetés alól felmentetnek.

Az igazgatóság.

HIREK

Szerda, szept. 20.

Ősz van... Ősz van...

(Makáma.)

I.

Potyognak a fákról a levelek — potyognak a falról a legyek — őszi levelek, őszi legyek, — most a Fortyogóra megyek. — Az ősz Bogdánra is már ráhullt — a bázenje egész megsárgult — (hogy mitől, oh nehogylá! Szedő) — s a penziótól, amit ő szült — egy hajszál a fején megöszült. — Különben jól néz ki a gazda — szeltyibe nőtt meg nem magasra — úgy tiz-husz kilót felakasztta — nem szegre ugyan, de a hasra. — A vendégek ritkábban jönnek — s ha jönnek sem fürödni jönnek — sem a vizért, vagy levegőért — csak ruháért vagy lepedőért. — A hangulat oly busz oly őszi — nem kell immáron levetkőzni — a vízben uszni, kergetőzni — a férfiakat sütni, főzni. — Nem kell futkosni jobbra-balra — Bogdán rágyújt egy jó szivarra — a szél rágyújt egy őszi dalra — s a sárga vizet felkavarja — szomorun, árván áll a Fortyog — ő már téli álomba horgyog — s kabin sarkán egy jukas zokni — a dalra csak elkezd zokogni — eszébe jut a nyári álma — a párját sehol se találja — ősz van, ősz van — s kiki poharát tele önti — jövő nyárig nem kell fürödni. Egy.

— **Eljegyzés.** Török Tivadar tegnap este tartotta eljegyzését városunkban Lackó Magda urleánnyal.

— **Zenetanár a főgimnáziumban.** Zeti Béla, okl. zenetanár, aki a budapesti zeneakadémián nyerte oklevelét és a művészi körökben elismert tehetség, a helyi főgimnáziumhoz zenetanárrá nevezték ki.

— **Havazás.** Két nap óta a levegő hőmérséklete alaposan lehült. Mintha csak szeptember akarná meghazudtolni magát, télies, hideg időjárás váltotta fel a szép őszi napokat. A hegyekben havazott.

— **A vadászati felügyelő a háromszéki vadászokhoz.** A következő felhívás közzétételét kéri: Mi, mint Háromszék vármegyei vadászati ügyek intézésével megbízott megyei felügyelő, a földmívelésügyi és uradalmi Miniszter urnak f. év szeptember 5-én 2059 szám alatt kelt határozata értelmében közhírré teszük, hogy:

1. A vadászati törvényt minden vadász köteles szigorúan betartani.

2. Kopókkal való vadászatra csak az jogosult, aki erre alólírt felügyelőtől engedélyt

nyert. Eszerint minden kopóvadász az ebadó befizetését igazoló nyugtával felszerelt írásbeli folyamodványt tartozik benyújtani. A kopóvadászat csak szeptember 15-től december 1-ig gyakorolható. Szarvasokra, zergékre és őzekre kopókkal egyáltalán nem szabad vadászni. Mezőterületen kopóval való vadászat tilos.

3. Egy vadásznak esetenként (naponként) 2 nyulnál többet lőni nem szabad.

4. Feleket alólírt felügyelő csak hetenként egyszer és pedig pénteken délután 2-től 5-ig fogad.

S.t. Gheorghe, la 12 szept. 1922.

Császár Gyula, s. k.,
inspektor judean.

— **Kétszáz házasság fénykép után.** A házasság — mondotta Deák Ferenc — olyan, mint a rántott csirke. Az ember soha sem tudja, hogy jó falatot vett-e ki belőle a tányérjára. Lehet, hogy a ropogós prézliburok alatt, mellhúsa helyett a csupa csont hátrész szerénykedik. Ez a szellemes hasonlat jut eszünkbe, mikor olvassuk, hogy Newyork előtt a napokban kétszáz menyasszonyt tett partra a hajó. A menyasszonyokat fényképpel a kézben várták a vőlegényeik, mert eddig csak a fényképét ismerték szívük választottjának. A megkérés levél útján történt és a menyasszonyok már jövődöbéli férjeik költségén tették meg a hosszú hajútató Európából Amerikába. Másnapra már nagyrészt meg is tartották a lakzt, csak 15 menyasszony busongott árván a kikötőben. Rájuk elfelejtettek várni a fényképen szerzett vőlegények. Lehet, hogy a házasságkötésnek ez az útja is boldogsághoz vezet, de talán mégis okosabb a mi szokásunk, hogy előbb meg akarjuk ismerni körülményesebben a nőt, akit egész életre magunkhoz kötünk. Ugyan — ezer példa mutatja — így is lehet éppen elég szerencsétlen házasságot kötni. Talán még többet, mint fénykép után.

— **Halálozás.** Feltorjai özv. Kovács Pálné szül. Solyom Anna 82 éves korában szept. 18-án Torján elhunyt. Temetése ma délután volt.

— **Prahovánál újból beszakadt a hid.** A mint lapunkkal közlik, a prahovai vasuti hid, melynek a katasztrófája néhány héttel ezelőtt nagy megdöbbenést keltett, tegnap újra beszakadt. Kilenc vasuti kocsis bezuhanásáról beszélnek.

— **A lókölő öngyilkossági vállalkozása.** Annak idején megirtuk azt a vakmerő lopást, melyet László József ny. esperesnél követtek el. A vakmerő tolvajok az esperes udvaráról a bezárt istállónak feltörése után elhajtottak két lovat szekérrel együtt. A csendőrség a gyanu alapján elfogta Gábosi Ignác 64 éves napszámost, kinek a fia a lopás előtt napon az esperesnél dolgozott. Az öreg lókölő be is ismerte alcpást, azonban a lovakkal és a szekérrel nem tudott beszámolni, a nyomozáskor többször tévutra vezette a csendőröket. Gábosit a helyi csendőrőrsön őrizték, ahol vasárnap reggel beugrott a csendőrség udvarán levő kutba. Mielőtt átevezett volna a másvilágra, kihúzták a kutból. Állítólag nem is akart öngyilkos lenni. A kut u. i. közös kut, mely úgy van elválasztva, hogy az egyik fele a csendőrség, a másik része a Szöcs József-féle korcsma udvarára torkollik. Szeretett volna a tulsó oldalon leeresztett vizes veder segítségével megmenekülni. A hidegvíz azonban annyira erőtlenné tette, hogy ez a vállalkozása fuccsot mondott.

Kitaszítva.

Irma mosolyogva nyújtotta kezét a belépő Pózvár Gyulának.

— Ugy-e, nem haragszik, hogy megszólítottam. Rég készülök már beszélni magával, de sohasem volt alkalmas hangulatom. Látom, hogy maga azt gondolja, mintha a szerelmem ma még nagyobb volna, mint valaha. Ideje, hogy leszámoljunk egymással. Én az a nő vagyok, akit egy életen keresztül keresnek — és nem találják meg. Én mindazokat, akik körülöttem vannak, ha nem olyanok, amilyeneknek lenni kellene, magam ruházom fel lelki-tulajdonokkal. Maga sokba került nekem. Ami drága kincsem volt, mind magára aggattam és alig maradt valami magán. Tudom, sohasem szeretett. Em-

lékszem. Egy este eljött azzal a gondolattal, hogy elmesél mindent és én megbocsájtok... De nem így akarta a sorsunk. Maga beszélt... beszélt. Egymásután dobta le magáról azt a sok selymet, rongyosan. A lelke harmatos álmait lábbal tiporta... Egymásután került elő sok régi emlék... Amikor aztán az utolsó darab lehullott, ott állt előtttem hitványan, cédán. Olyan volt, amilyennek mindig láttam. Én csak sajnálni tudom magat! Most pedig menjen haza szépen. Vagy oda... akárhova... ahová eddig. Nekem már igazán — olyan mindegy. Aztán egy hosszú, mély lélekzetet vett. Mint aki elfáradt egy hosszú mesétől. Unottan emelkedett fel.

A nap utolsó sugarai megaranyozták a képet. Visszaragyogott rájuk utolszor az élet.

... Gyulát megrázta valami. Megdöbbenve nézte a leányt, aki úgy állott előtte, mint egy ragyogó fogat, amely a halál felé ugat. Feltámadt lelkében az önvád. Oh, ő ezt a leányt is elvesztette... Aztán egyszerre csak egy ajtócsukódást hallott. Körül nézett. Irma nem volt sehol. Helyette ennek nővére nézett rá szemrehányóan, sötéten.

— Üdvözlét átadom hugomnak, ha bucsuzni akar.

Némán meghajtotta magát és ment...

Olyan volt ez a kudarc, mint amikor egy elkényeztetett ölebet az utcára löknek. Ez a kicsi kulya visszajött volna sirni az ajtóra s lehet, hogy az a kéz, amelyik kilökte, meg is simította volna. De ő nem! Benne volt valami. Önerzet, dac? Miért menne vissza, hisz egy sem tudná úgy szeretni, ahogy megérdemelné... Ugy érezte, hogy menekülni szeretne. Messze-messze. Idegen utakon, idegen tájak felé, ahol senki sem ismeri, hol új életet kezdene. Meggyorsította lépéseit, ki... a mezők felé... Egy dombtetőn megállt. Széttárta karjait és megrázta az ég felé. Mintha átkot akart volna mondani. Felszakadt a szó az ajkán és beszélt. „Hát tényleg olyan hitvány lennék? Igaza volna Irmanak, hogy nem vagyok mas, mint egy égbe rontó üres képzelet?”

Felnézett az égre, mintha onnan, felülről várta volna a választ. És ebben a pillanatban, a juliusi eget beragyogó millió kis apró csillagok közül az egyik kiváltott és mint egy aranygyík futott le a keleti égbolton.

Hitt talán abban a babonában, hogy a hulló csillag egy gondolat után az, mint az ima végén az Amen. Leverten indult visszafelé. Bement a legelső korcsmába. Leült az egyik sarokba és egy üveg bort kért... Mi van vele? Ma még inni sem tudott. Magához hívta a pincért. Ismerte itt már mindenki.

— Béla! 5 órakor értem jössz kocsival és felköltesz. Elutazom. Érted?

— Igenis, nagyságos ur! — szólt és mosolygott bután, mint egyébkor. Amikor aztán Pózvár legyintett kezével és azt mondta: „Csak tekintetes, csak tekintetes”; nagyon komoly képet vágott, ő ezt valahogyan nem tudta megérteni.

Aztán fizetett és ment haza... Utazni... utazni... Rohanni. Mit is tehetett volna egyebet. És hat órakor, mikor a vonat lassan elindult, a nap mosolyogva állt ugyanazon a helyen, ahol tegnap az ő... vagy az Irma csillaga lefutott. Ki tudná megmondani?

Száva Nusi.

Box—ropsz.*)

Eredeti tánc, illemversekkel.

Három lépés előre,	Emeld a bal tenyered,
Tedd a kezéd csipőre,	Mig a karod megmered;
Jobbra kettő, balra hat,	Lábad hátra csusszantsad,
Csavad vissza a nyakad,	Ne meresz ki a hasad!
Fordulj hármat karikát!	
Ne szorítsd úgy Marikát!	Aprózva ropj frissítőt,
Egy a, kettő, három, négy,	Ne sajnáljad a cipőt!
Orrfúvásnál finom légy!	Kettő jobbra, hátra tiz,
	Mig hátadon foly a viz.
Lépj szaporán csoszogva,	Végezetül bájosan
Párod felé szuszogva,	Ugorj hármat párosan!
Szépen hajlitsd derekad,	S hajlongatva fejedet,
Mint a párdue fenevad!	Nódet haza vezeted!

*) A Csikszerecsében megjelenő „Polgári Harsóna” társadalmi, művészeti, irodalmi, természettudományi és zenei havi folyóirat táncrovatából.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szíves tudomására adni, hogy újonnan berendezett női- és férfi divatüzletemet

„Turul” cipő-gyártmány

női-, férfi- és gyermek-cipő nagy raktárral bővíttem ki, amelyre felhívom becses figyelmét. — Azon kellemes helyzetben vagyok, hogy áruimat a legjobb és a legszolidabb első forrásokból személyesen szerzem be és így kevés haszonnal a legelsőbb rendű árukat bocsátom vevőim rendelkezésére.

LEGUJABB.

Magyarellenes propaganda.

A bécsi Neue Freie Presse közli: Valahányszor a nemzetközi forum előtt magyar érdekek kerülnek tárgyalás alá, meghatározott időben borzalmat keltő meséket terjesztenek, amelyeknek az a célja, hogy Magyarországot és annak mostani kormányát a világ előtt kedvezőtlen színben tüntessék fel. Most is hasonló történik a genfi népszövetségi konferencia tárgyalásai alkalmával, ahol Magyarországnak a népek szövetségébe való felvétele programba van véve. A népek szövetségének genfi konferenciája előtt közvetlenül és a kisantantnak marienbadi konferenciája bevégeződése után Magyarországról a leghetetlenebb híreket bocsátották világgá. Majd Sándor király és neje, továbbá Masaryk és Benesch lettek magyar merénylet áldozatai, majd azt hallotta a világ, hogy a román királyi család ellen terveztek merényletet, melynek szálai a magyar kormányig, sőt Magyarországnak kormányzójának személyéig érnek föl. Az a hír is járta, hogy Zita királyné Magyarországon megjelent; majd azt híresztelték, hogy Magyarország titokban mozgósít. Közben aztán kitűnt, hogy az összes fentnevezettek a legjobb egészségnak örvendenek s hogy az összes merénylettervek csak üres kószahírek. Mindezek dacára az állítólagos merénylet részleteiről még mindig irnak: neveket említenek, pokolgépekről irnak. A Havas ügynökségnek egy jelentése megerősítette, hogy Zita királyné és gyermekei Spanyolországban nyugodtan élnek. Ami pedig a magyar mozgósítást illeti, melynek színterét — nyilván Ausztria bosszantására — Nyugatmagyarországra teszik, arról a Budapesten tartózkodó katonai antantkörök semmit sem tudnak. Csak azt tudják, hogy egy huszáreszkadron állomáscsere következtében Szombathelyre ment s ebből okoskodták ki a mozgósítás hírét.

Ez a sajtóhadjárat nagy buzgósággal irányítódik Magyarország kormányzójának személye ellen, akit a gyilkossági tervekkel kapcsolatba hoznak. A szándék világos és nem új. Ezekkel a hírekkel Magyarországnak a népek szövetségébe való felvétele elé akartak nehézségeket gördíteni s egyúttal a kormányzó személyét és a mostani magyar kormányt akarták háfástallanná tenni, amely kormány a nemzeti alapon álló magyarokat képviseli. A nemzetet vezetőitől el akarják választani és a kormányzást felelőtlen elemek kezére játszani. De a nemzet és vezetői szilárdan és hűségesen örködnek.

SPORT.

(x) **A vasárnapi mérkőzés.** A Kézdivásárhelyi Sport Egylet kombinált csapatai vasárnap, szept. 24-én d. u. 3 órakor mérkőzést rendeznek, mely tulajdonképpen felkészülődés az okt. elsejei mérkőzésre, mikor a GyAK, jön le városunkba revanschra a KSE-vel. A vasárnapi mérkőzésre felhívjuk a közönségünk figyelmét. Ugyiszintén szívesen elfogad az intézőség bármilyen pénzádományt a Sport Egylet fentartási alapjára. A GyAK-nak a lejöveteléről, a fogadás részleteiről később írunk.

NYILTTÉR*)

Alulírott értesitem a t. közönséget, hogy feleségemmel, született Jakabos Bertával a vagyonszétosztást megszüntettem és a mai naptól nincs jogosítva semmi néven nevezendő pénzeket felvenni azoktól, a kik nekem tartoznak. Ugyiszintén az általa csinált adósságokért felelősséget nem vállalok.

Fekete Gyula, pékmester.

*) E rovatban foglaltakért sem a szerkesztőség, sem a kiadóhivatal nem vállal felelősséget.

Nagy választék

női- és férfi ujdonságokban, posztókban, barchet-tekben, kretonokban, zefirekben, valamint harisnyákban. — Egyben előre értesitem t. vevőimet, hogy nagyobb mennyiségű áru érkezik rak-táramba Galacból és Csehszlovákiából.

Nagy választék ujdonságokban!

Politzer Lajos

Kézdivásárhely, (Főter.)

Pontos és szolid kiszolgálás!

Városi mozi.

(A mozi iroda közlése.) Szeptember 23-án, szombaton este 9 és 24-én, vasárnap d. u. 6, este 9 órakor kerül bemutatásra *Kanada banditái*, cowboy-dráma 6 felvonásban. A főszerepet Harry Carey, a nagy amerikai artista játssza. Kanadában vagyunk a farmerek és rablók hazájában. A rablók egy aranyrudat szállító postakocsit üldöznek; hiába, a zsákmányt nem tudják megszerezni. Rabolnak azonban egy szép leányt. Emiatt a farmerek és rablók között megindul a küzdelmes hajsza, a mely utoljára is azzal végződik, hogy az elrabolt leányt szerelmese visszakapja. Az idegfeszítő darab sok gyönyörűséget nyújt.

Elveszett folyó hó 17-én este a berecki vonalon, esetleg a szentkatolnai állomáson leszállás közben 1 ridikül, melyben 1 Budapestről kiállított István A.-né utlevél, körülbelül 1600 leu román és 3000 K magyar pénz és iratok voltak. A becsületes megtalálót kérem, küldje be az iratokat postán a Székely Ujság kiadóhivatalába. A pénzt jutalmul megtarthatja. István Albertné, Szentkatolna.

Szám: 121/1922. vgrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó közhírré teszi, hogy a kézdivásárhelyi járásbírósnak G. 2233/922. sz. a. dr. Jancsó Béla kézdivásárhelyi ügyvéd által képvis. Jancsó Ilona kézdivásárhelyi lakos felp. kézdiszentléleki lakos alp. ellen 701 leu s jár. iránt 1922. jun. 17-én lefoglalt ruhaneműek, konyha-eszközök 1101 leu becsértékben nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett még becsáron alul is el fognak árvereztetni 1922. szept. 29-én d. u. 2 órakor Kézdiszentléleken alperes lakásán, esetleg a községházánál. Kézdivásárhely, 1922. szept. 6-án.

Mánya Ágoston,
bir. végrehajtó.

ZETL BÉLA okl. zenetanár

hegedű, zongora, ének és zeneszerzés órákat elvállal.
Cim: Molnár Kálmán lakásán, Szala-utca 2. szám.

Egy 5 **szántóföld** az akasztófadomb szomszédságában és egy 229 □-ölnyi KERT, belsőségnek elsőrendű, a Purcel-utcában ELADÓ. Értekezhetni e lap kiadóhivatalában.

Egy pár olasz öszvér eladó

== CSIHA és RAKOSI-nál. ==

ELADÓ a kézdiszentléleki határban, kézdisárfalvi határ mellett fekvő

3 köblösszántóföld.

Értekezni dr. MOLNÁR DÉNES ügyvédi irodájában
o o KÉZDIVÁSÁRHELYEN lehet. o o

Keresek megvételre

egy használt, de jó karban levő vas-gyermekágyat.
Cim a kiadóhivatalban.

ELCSERÉLNÉM

két szoba, konyhából álló lakásomat ugyanilyen lakással. Cim a kiadóhivatalban.

Levelezői állást

vállal valamely helybeli banknál s fordításokat is elkészít avagy ügyvédi irodánál megfelelő alkalmazást keres mindhárom erdélyi nyelvet szóban és írásban perfectül bíró egyén. Cim a kiadóhivatalban

Egy jó háztól származó, négy középiskolát végzett **URI LEANYT**, ki a számolásban különösen jártas, október 1. belépésre felveszek. Szabó Gyula, kereskedő.

A n. 6. közönség szíves tudomására hozom, hogy hétfőtől, szeptember hó 25-től kezdve a

sütést

megkezdem. — 1 kenyér sütése 1 leu. — Hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton 9—10 óráig. Bejelentés nem szükség. — Szíves pártfogást kérve, vagyok tisztelettel: FEKETE GYULA, pékmester.

Molnár J. műmalma: Molnár Kálmán

= VESZ: =

buzát, rozsot, lencsét, árpát, feketeborsot
KÉZDIVÁSÁRHELY. Főteri üzlet: Vigadó-épület.

LISZTCSERE.

Legtartósabb

talp, bőr, box-, zsevró-, sima bagaria
bőrök, cipő-felsőrészek és cipész-szerszámok
legelőcsőbb árban kaphatók

Szőcs M. Lajos bőrkereskedésében.

TISZTIT, FEST, VÁNYOL és PRÉSEL

a legjutányosabb árban, gyorsan és pontosan

felelősség mellett :: **SVAAB A.**

Gyűjtőde: FEJÉR L. FIAI CÉG.

Ne fáradjon messze,

napi husszükségletét olcsón és legnagyobb megelégedésére beszerezheti KOVÁCS és KUNA hentes és mészáros üzletében. Naponként friss kivágás. Ugyiszintén mindennap friss hentesáru.

KÉSZIT, VESZ, ELAD ÉKSZERT

MINDENNEMŰ

S. KLEIN ZS. műorás és aranyműves (Főter 33. sz.)

Külföldi átutalásokat

az Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság
Kézdivásárhelyi fiókiintézete

a legelőnyöseben eszközöl Magyarország, Ausztria, Csehszlovákia, Németország, Olaszország, Szerbia és más országok összes városaiba napi árfolyamon, vagy előre megállapított fix áron.

Vesz és elad idegen pénzeket, csekkeket napi áron. Elfogad betéteket magas kamatozás mellett és kívánatra azonnal visszafizeti.

Kölcsönöket nyújt váltókra és bekebelezés mellett ingatlanokra, ugyiszintén árukra.

A bankszakmába vágó mindennemű egyéb ügylettel foglalkozik.

Küküllőmenti

I. rendű asztali és fajborok

a CZELL-féle medgyesi borpincéből

nagybani vételnél jutányos árban kaphatók:

BENE ALBERT

= üzletében, Kézdivásárhelyt. =

Halló! Halló!

Galacból most érkezett

nagyobb mennyiségű áru újonnan berendezett üzletünkbe.

Figyelem! Figyelem!

Nálunk 5%-kal olcsóbb, mint bárhol.

Raktáron: Talp, bőr, suszter-kellékek.

Férfi és női szövetáruk, ugy-

szintén fűszerárúkból is dus raktár.

GLIGOR ÉS LUKÁCS.

(A kaszárnnyával átellenben.)

2 vagy 4 középiskolát végzett fiut

NYOMDÁSZ-TANULÓNAK

felvesz a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda r.-t.

Nyomatott a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság villanyerőre berendezett könyvnyomdájában.